



DET KONGELIGE  
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

# St.prp. nr. 23

(1999-2000)

---

## Billighetserstatninger av statskassen

*Tilråding fra Justis- og politidepartementet av 26. november  
1999, godkjent i statsråd samme dag.*

## **1 Billighetserstatningsordningen generelt - retningslinjer og organisering**

Stortinget behandlet 26. oktober 1999 St. prp. nr. 72 (1998-1999) og Innst. S. nr. 4 (1999-2000) om billighetserstatning av statskassen. I proposisjonen hadde Justisdepartementet foretatt en bred gjennomgang av billighetserstatningsordningen og fremmet forslag til retningslinjer for behandling av slike saker - herunder forslag til visse organisatoriske endringer. Stortinget traff følgende vedtak:

1. Justis- og politidepartementet får fullmakt til å avvise søknader om billighetserstatninger av statskassen i tråd med retningslinjene i Innst. S. nr. 4 (1999-2000).
2. Stortingets Billighetserstatningsutvalg får fullmakt til å tilstå billighetserstatning av statskassen med inntil 200 000 kroner for hver enkelt søknad, dog slik at grensen er 500 000 kroner for HIV-ofre. Utvalgets avgjørelser kan ikke påklages. Søknader der utvalget anbefaler å innvilge erstatning som er høyere enn de nevnte beløp, fremmes for Stortinget til avgjørelse. Det samme gjelder søknader som etter utvalgets vurdering reiser spørsmål av særlig politisk art. Utvalget utarbeider årlige meldinger til Stortinget om billighetserstatningsordningen.
3. Ordningen trer i kraft fra det tidspunkt Justisdepartementet bestemmer. Klager over vedtak som er fattet i Billighetserstatningsutvalget før ikrafttredelsestidspunktet fremmes for Stortinget.

Justisdepartementet skal fortsatt være sekretariat for Billighetserstatningsutvalget, og departementet vil i den egenskap følge opp Stortingets vedtak og retningslinjene i Innst. S. nr. 4 (1999-2000). Justisdepartementet har fastsatt ikrafttredelsestidspunktet for den nye ordningen, jf. pkt. 3 i vedtaket, til 20. november 1999.

Etter vedtakets pkt. 3 skal klager over vedtak fattet av Billighetserstatningsutvalget før ikrafttredelsestidspunktet fremmes for Stortinget. De klager som fremmes i denne proposisjonen, er slike klager.

Utskrift av Billighetserstatningsutvalgets vedtak og dokumentene i samtlige saker følger vedlagt som utrykt vedlegg.

## **2 Billighetserstatningsutvalgets arbeid**

Etter redegjørelsen for Billighetserstatningsutvalgets arbeid inntatt i St. prp. nr. 97, har Billighetserstatningsutvalget hatt 1 møte og behandlet 121 saker. Det er innvilget billighetserstatning i 42 saker med til sammen kr 3 445 000,-. Erstatningsutbetalingene i de enkelte søknadene ligger mellom kr 30 000,- og kr 150 000,-.

### 3 Klagesaker

#### *Sak nr 1*

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av følgetilstand etter strålebehandling for underlivskreft.

Statens helsetilsyn uttalte at den ytre bestråling som søker hadde fått, var i samsvar med datidens retningslinjer og hadde medført helbredelse. Det ble videre påpekt at en strålebehandling av en slik intensitet og omfang ville medføre komplikasjoner i form av skade på mage- og underlivsorganer. Søkers plager måtte etter Helsetilsynets vurdering anses som en påregnelig komplikasjon, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at søker har kommet spesielt uheldig ut sett i forhold til andre i liknende situasjon. Det var usikkerhet om hun skulle strålebehandles eller ikke. Skadene har hatt store konsekvenser for hennes dagligliv, fritid og sosiale aktiviteter. Det vises videre til at hun ble forespeilet at plagene med diaré ville avta om noen år, hvilket ikke stemte.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som skulle tilsi en annen tilråding i saken. Saken er vurdert på samme måte som andre søknader om billighetserstatning for bivirkninger etter strålebehandling, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 2*

NN, født 1916, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av feilbehandling ved X sykehus. Søker mener det må skyldes en forsømmelse av helsevesenet, når en av komponentene i et brudd i hennes høyre skulder ikke ble oppdaget ved den primære behandling.

Statens helsetilsyn viste til at behandlingen hadde fulgt vanlig anerkjente prinsipper, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 3*

NN, født 1939, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av feildiagnose. Han fikk diagnosen epilepsi.

Statens helsetilsyn viste til at diagnosen epilepsi ble støttet av utenforstående sakkyndige og underbygget ved påvisning av hjerneskade m.m. Statens helsetilsyn fant etter dette at søker ikke hadde kommet uheldig ut i sitt møte med helsevesenet, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen fastholder søker sin påstand om at det ble foretatt en feildiagnostisering. Han har aldri hatt epileptiske anfall. Det er senere foretatt undersøkelser som ikke har gitt samme funn som tidligere undersøkelser. Det kan derfor ikke legges avgjørende vekt på de tidligere undersøkelsene der en mente at resultatene kunne forklare de epileptiske anfall.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger og opprettholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 4*

NN, født 1927, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av at hun over et tidsrom på 26 år har vært urettmessig tvangsinnlagt ved sykehus.

Statens helsetilsyn viste til at den foreliggende dokumentasjon ga et nyanisert og omfattende bilde av en psykisk lidelse. Det ble pekt på at det ved denne type lidelse kan bli nødvendig med hyppige inngripen fra helsevesenets side. Ut fra det som fremgikk av journalene ble det vist til at innleggelsene hadde vært åpenbart berettigede. Statens helsetilsyn fant ikke grunnlag for å hevde at det hadde vært anvendt unødig mye tvang. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det i hovedsak til at søker har blitt behandlet, diagnostisert og medisinert som sinnslidende, uten at hun har vært psykisk syk. Søker anfører at de store følelsesmessige svingningene er hennes naturlige legning.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 5*

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av psykiske og fysiske plager etter en operasjon i 1976, der det høyre brystet ble fjernet på grunnlag av mistanke om kreft.

Statens helsetilsyn viste til at det behandlingsvalg som ble foretatt må vurderes på grunnlag av de opplysningene som forelå på operasjonstidspunktet. Til tross for usikkerhet om svulsten var ondartet eller ikke, valgte man å operere. Både forløpet, funnene og omstendighetene for øvrig er meget godt dokumentert i sykejournalen, og helsemyndighetene kan ikke klandres for det valg som ble foretatt. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helse-tilsynets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at hun også har hatt plager etter en silikonprotese i det opererte brystet, og for øvrig vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye opplysninger om de prøver og vurderinger som ble foretatt i forbindelse med mistanken om brystkreft. Når det gjelder mulige bivirkninger av silikonproteser, er den herskende oppfatning i fagmiljøet at det ikke foreligger dokumentasjon på en sikker sammenheng mellom silikonproteser og generelle lidelser fra hud, ledd og muskler. Statens helsetilsyn opprettholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 6*

NN, født 1928, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull oppfølging av helsevesenet etter yrkesskade.

Statens helsetilsyn uttalte at søker arbeidet ved X i tiden fra 1951 til 1964, og at han der ble utsatt for støveksposisjon. I en 3-års periode ble han også utsatt for løsemidler i forbindelse med innvendig rengjøring og maling av tanker. Han ble i 1964 utsatt for en arbeidsulykke som medførte en nakkeskade. I 1972 ble han på ny utsatt for en nakkeskade i forbindelse med en bilulykke, og i 1993 ble han operert i ryggspyndens halsdel. Helsetilsynet pekte videre på at søkers løsemiddelpåvirkning må sies å ha vært mer kortvarig enn det som vanligvis er tilfelle for løsemiddelskader. I tillegg er hans mest fremtredene symptom en halvsidig lammelse med gangforstyrrelser, som er en tilstand som ikke passer med løsemiddelskade, men med multippel sklerose (MS). Helsetilsynet pekte videre på at forandringene i halsspynden som førte til operasjonen, hovedsakelig var aldersbetinget. Statens helsetilsyn konkluderte med at søker ikke var kommet særlig uheldig ut av sitt møte med helsevesenet, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at han ikke har MS, og at han er uenig i den diagnosen han har fått. Det hevdes at det er overveiende sannsynlig at hans problemer skyldes en yrkesskade som han ikke har fått noen økonomisk kompensasjon for.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger som dokumenterer at søkerens helseproblemer skyldes svikt i helsetjenesten, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 7*

NN, født 1953, har søkt om billighetserstatning av staten på grunnlag av feilbehandling ved X sykehus da hun i 1981 ble operert for livmornedfall. Etter operasjonen fikk hun blærelammelse.

Statens helsetilsyn viste til at etter opplysninger i journalen fra sykehuset hadde søker nedsatt evne til å tømme urinblæra allerede etter en fødsel i 1976. Selv om hun følte at blærelammelsen startet etter operasjonen i 1981, finnes det ikke faglig grunnlag for å hevde at dette inngrepet representerte et uheldig møte med helsevesenet. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helse-tilsynets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Helsetilsynet viser til at det ikke foreligger nye opplysninger som gir grunnlag til å forandre tidligere tilråding, og denne opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 8*

NN, født 1961, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av feilbehandling ved X sykehus da hun fikk sterke smerter og narkolepsi etter et keisersnitt i 1987.

Statens helsetilsyn viste til at søker fikk en sjelden komplikasjon etter keisersnittet, og at hun ble operert for dette ca. 10 år senere. Det ble uttalt at problemene utviklet seg gradvis over lang tid, og at søkers symptomer var ukaraktéristiske. Den lange tiden mellom keisersnittet og tidspunktet for det helbredende inngrep, kunne etter Helsetilsynets oppfatning ikke lastes helsevesenet. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 9*

NN, født 1948, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av den behandling hun fikk på forskjellige sykehus etter en øyeskade i 1972. Det ble hevdet at det store antall leger som hadde behandlet henne og den manglende kommunikasjonen disse imellom, var årsaken til hennes plager.

Statens helsetilsyn viste til at hun hadde fått en adekvat behandling i forbindelse med sine øyelidelser, men at behandlingen dessverre ikke hadde ført frem. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helse-tilsynets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

*Sak nr 10*

NN, født 1944, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull undersøkelse og informasjon forut for en brystoperasjon i 1970, samt feildiagnose av medfødt misdannelse i halsvirvelsøylen.

Statens helsetilsyn viste til at det ikke var noe å bemerke til de undersøkelsene og behandlingene som søker hadde fått. Mammografi var på den tiden ikke etablert som undersøkelse, mens vevsprøver ble tatt. Notatene i forbindelse med brystoperasjonene gir ikke noe godt grunnlag for å bedømme hvorvidt hun hadde fått tilfredsstillende informasjon, men det fremgår av disse at man hadde diskutert tilstanden med henne. Det ble også bemerket at det normalt ikke finnes symptomer på de som er født med denne misdannelsen. Med denne bakgrunn ble billighetserstatning ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helseilsynets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at det ikke ble tatt vevsprøver og at hun som følge av operasjonen fikk fjernet venstre bryst, uten at det forelå noe medisinsk grunnlag for dette. For øvrig vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at man på grunnlag av de foreliggende funn fant indikasjoner på at venstre bryst burde fjernes, og at dette måtte anses for å være en forsvarlig beslutning. Statens helsetilsyn opprettholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

*Sak nr 11*

NN, født 1964, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull informasjon om mulige skadevirkninger av en CT-undersøkelse. Han viste til at 4 mennesker døde av røntgenkontrastmiddelet som ble brukt ved denne undersøkelsen i 1992.

Statens helsetilsyn viste til at søker selv ikke hadde hatt noen komplikasjoner etter CT-undersøkelsen, og mot denne bakgrunn måtte det være uaktuelt med en billighetserstatning. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helseilsynets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Justisdepartementet viser til at det anførte grunnlaget helt klart ikke kan føre frem, og finner ikke grunn til å innhente ytterligere uttalelser fra Statens helsetilsyn. Justisdepartementet opprettholder tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

*Sak nr 12*

NN, født 1948, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av komplikasjoner etter strålebehandling og at diagnosen tumorspredning burde ha kommet på et langt tidligere tidspunkt.

Statens helsetilsyn viste til at til tross for at søker hadde fått behandling etter gjeldende prinsipper og retningslinjer, måtte det etter Helsetilsynets vur-



dering kunne sies at hun hadde fått komplikasjoner i en usedvanlig grad. På bakgrunn av dette, kombinert med den forsinkede diagnosen, anbefalte Statens helsetilsyn billighetserstatning med kr 100 000,-.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 100 000,-.

Det klages over beløpets størrelse. Søker viser til at andre som har blitt skadet ved strålebehandling har fått fra kr 250 000,- og oppover. Hun mener derfor at det er urimelig at hun kun får kr 100 000,-.

Statens helsetilsyn viser til at saken ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 13*

NN, født 1970, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunn av for sen behandling av en medfødt hofteskade og feilbehandling ved X sykehus der ischiasnerven ble skadet.

Statens helsetilsyn fant ikke grunnlag for å kritisere den kirurgiske behandlingen av søker. Helsetilsynet viste imidlertid til at enkelte forhold likevel lå på grensen til det kritikkverdige. I tillegg var han blitt utsatt for en rekke uhell, og dette hadde til sammen medført et langvarig og komplisert sykdomsforløp med et dårlig sluttresultat. På denne bakgrunn fant Statens helsetilsyn at søker hadde vært spesielt uheldig i sitt møte med helsevesenet, og fant å burde tilrå en erstatning på kr 100.000,-.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ytet med kr 100.000,-.

I klagen anføres det at erstatningen er for lav sett i forhold til de feil helsevesenet har begått, sammenholdt med de plager søker sliter med i dag. Det vises for øvrig til sakens dokumenter og antydes en erstatning på kr 1.000.000,-.

Statens helsetilsyn viser til at søknaden ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 14*

NN, født 1964, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av senvirkninger etter strålebehandling i 1980.

Statens helsetilsyn viste til at det var en klar årsakssammenheng mellom strålebehandlingen og de forandringene man finner ved søkers reduserte lungefunksjon. Søkers skade i spiserøret var også overveiende sannsynlig strålebettinget. Da skaden i spiserøret måtte anses for å være en relativt sjelden bivirkning etter den strålebehandling søker hadde fått, og da han også hadde fått en rekke andre bivirkninger etter strålebehandlingen, ble billighetserstatning anbefalt med kr 100 000,-.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helse-tilsynets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 100 000,-.

I klagen vises det til at det i det vesentligste ble fokusert på søkers spise-rørsproblemer i vedtaket, men at også andre organer ble stråleskadet.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger som ikke var kjent under Helsetilsynet primære behandling, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 15*

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning av statskassen i to omganger. Det ble først søkt om billighetserstatning på grunnlag av uberettiget plassering og mishandling på barnehjem. I denne saken klaget søker over beløpets størrelse, men i klagen ble det anført nye grunnlag for billighetserstatning. Klagen ble derfor behandlet som en ny søknad for så vidt gjaldt de nye grunnlag. De nye grunnlag var at søker ikke har fått den skolegang han hadde krav på og at hans sengevætingsproblemer kunne vært avverget dersom bruk av medikamenter var blitt iverksatt på et tidligere tidspunkt.

Barne- og familiedepartementet viste til at plasseringen av søker ved X barnehjem sannsynligvis ikke var vurdert utfra hva som var søkers beste og at vedtaket derved var i strid med dagjeldende lovgivning. Departementet viste videre til at det måtte ansees godt dokumentert at søker ble utsatt for mishandling under barnehjemsoppholdet. Barne- og familiedepartementet tilrødde på denne bakgrunn at billighetserstatning ble ytet med kr 70.000,- på dette grunnlag.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet pekte på at det for årene 1957-1964 har vist seg umulig å fremskaffe dokumentasjon om søkers skolegang. Dette ble i seg selv ansett klanderverdig. Det ble videre lagt til grunn at dette måtte skyldes at søker ble sendt rundt til ulike steder, tilsynelatende uten skolefaglig belegg. På denne bakgrunn anså departementet at skolemyn-dighetene måtte bebreides søkers mangelfulle skolegang. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet anbefalte billighetserstatning med kr 50.000,- på dette grunnlag.

Statens helsetilsyn viste til at medikamentell behandling ved sengevæting først ble tatt i bruk mot slutten av 60-tallet. Søker fikk slik behandling fra 1966. Helsetilsynet pekte videre på at denne typen behandling kun blir brukt som en siste utvei, og således ikke er noen vanlig behandlingsmetode ved slike problemer. Billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag.

Justisdepartementet sluttet seg i første omgang til Barne- og familiedepartementets vurdering. Justisdepartementet mente imidlertid at erstatningsbeløpet var for lavt sett i forhold til de lidelser søker hadde vært utsatt for, og fant derfor at erstatning burde ytes med kr 90.000,-. Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen. Etter andre gangs behandling fant Justisdepartementet å burde tiltre Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering og konklusjon, og anbefalte å yte en tilleggserstatning med kr 50.000,-. Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og

forskningsdepartementets vurdering, men fant på bakgrunn av tidligere praksis i slike saker at det samlede erstatningsbeløp burde settes til kr 110.000,-.

I klagen anføres at søker ikke anser den erstatning som samlet sett er ytet som dekkende, sett på bakgrunn av de lidelser han har vært utsatt for. Saken klages derfor i sin helhet inn for Stortinget.

Barne- og familiedepartementet, og senere Statens ungdoms- og adopsjonskontor, viser til at verken den opprinnelige eller den nye klagen, inneholder nye opplysninger som tilsier en endring av de barnevernfaglige vurderingene i saken. Den tidligere tilrådingen i saken opprettholdes.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding i saken.

Statens helsetilsyn finner heller ikke at det foreligger nye opplysninger av betydning i klagen, og opprettholder således sin opprinnelige tilråding i saken.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 16*

NN, født 1957, som er av omstreiferslekt, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av ødelagt barndom og mangelfull skolegang. Det er anført at forholdene ved X arbeidskoloni, hvor familien i perioder bodde, var meget kritikkverdige, samt at han ikke fikk den nødvendige ekstraundervisning i skolen.

Barne- og familiedepartementet viste til at søker vokste opp sammen med sin familie, i tråd med utgangspunktet for datidens barnevernlovgivning. Departementet kunne videre ikke se at barnevernet forsømte sitt ansvar ved ikke å gripe inn. Barne- og familiedepartementet fant mot denne bakgrunn at barnevernsmyndighetenes rolle i saken ikke kunne karakteriseres som klanderverdig, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker i det vesentlige fikk den skolegang han etter datidens lovgivning hadde krav på, samt at han i tillegg fikk betydelig hjelp på skolen. Departementet konkluderte med at skolemyndighetene ikke kunne bebreides for hans manglende utbytte av skolegangen, og billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementenes vurdering og konklusjon. Billighetserstatningsutvalget fant grunn til å tilføye at heller ikke søkers opplevelser i voksen alder kunne gi grunnlag for billighetserstatning.

I klagen vises det til erklæringer fra sakkyndige hvor søkers uførhet begrunnes i hans oppvekstforhold. Det anføres at barnevernsmyndighetenes manglende inngripen må ansees som grunnlag for å tilstå billighetserstatning. Det er ved senere brev vist til at søkers søskenbarn er ytet billighetserstatning utfra samme oppvekstforhold, og at det forvaltningsrettslige likhetsprinsipp da tilsier at erstatning også ytes søker i angjeldende sak.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger i saken, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Barne- og familiedepartementet viser også til at klagen ikke inneholder nye opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor, som har overtatt som forberedende organ for Barne- og familiedepartementet i barnevernfaglige saker, viser til at billighetserstatning tilstås etter en rimelighetsvurdering i det enkelte tilfelle. Videre bemerkes at de nevnte søskenbarn ikke er ytet billighetserstatning på det samme grunnlag.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 17*

NN, født 1963, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av manglende omsorg fra barnevernets side etter en omsorgsovertakelse med plassering i barnehjem. I tillegg er det anført at hun ble utsatt for voldelige og seksuelle overgrep under samvær med sin mor etter at omsorgen var overtatt.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor viste til at det påstått problemfylte forhold mellom søker og bestyrerinnen på barnehjemmet ble hensyntatt av barnevernsmyndighetene ved at problemene ble diskutert med de involverte partene. Hva gjaldt påståtte overgrep fra morens side under samvær med søker, viste Statens ungdoms- og adopsjonskontor til at ingen i hjelpeapparatet var kjent med dette, og barnevernsmyndighetene hadde således ikke foranledning til å gripe inn. Statens ungdoms- og adopsjonskontor fant mot denne bakgrunn at det ikke var grunnlag for å bebreide barnevernsmyndighetenes befatning med saken, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens ungdoms- og adopsjonskontors vurdering og konklusjon. Billighetserstatningsutvalget fant i tillegg grunn til å bemerke at søkers anførsler om seksuelle overgrep ikke kunne ansees bevist, og dermed ikke kunne gi grunnlag for erstatning.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger i saken som gir grunnlag til å endre den tidligere tilråding i saken.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 18*

NN, født 1946, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av feilplassering på institusjon og mangelfull skolegang.

Barne- og familiedepartementet viste til at de ikke kunne se at det forelå tilstrekkelig grunnlag for å anta at barnevernet hadde forsømt sitt ansvar i forhold til barnevernloven. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det synes å foreligge en forsømmelse fra kommunens side da søker mangler et halvt års skolegang. Det ble videre lagt en viss vekt på at søker ikke fikk vitnemål for fullført folkeskole, og billighetserstatning ble anbefalt med kr 30 000,-.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementenes vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 30 000,-.

Det klages over billighetserstatningens størrelse. Det anføres i hovedsak at søker har store fysiske og psykiske plager som kan settes i sammenheng med de anførte forhold.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som tilsier at tidligere tilråding bør endres, og denne opprettholdes.

Statens ungdoms og adopsjonskontor, som har overtatt som forberedende organ for Barne- og familiedepartementet i barnevernfaglige saker, viser til at en vanskelig barndom ikke i seg selv er tilstrekkelig som grunnlag for billighetserstatning. Statens ungdoms- og adopsjonskontor viser videre til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som tilsier en endring av deres tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 19*

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av uberettiget plassering på barnehjem og mangelfull grunnskoleopplæring. Familien var reisende.

Barne- og familiedepartementet viste til at det kan ha forekommet saksbehandlingsfeil ved barnevernets behandling av saken, men at eventuelle feil ikke har hatt betydning for selve vedtaket om omsorgsovertakelsen eller oppholdet på institusjonen. En slik saksbehandling var heller ikke uvanlig på denne tiden og søker har således ikke kommet spesielt uheldig ut i forhold til andre i samme situasjon. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker bare hadde 3 års folkeskole og at han først som 13-åring begynte i 1. klasse. Det må vurderes som en grov forsømmelse fra skolens side når kommunen gjennom sine forvaltningsorganer ikke ivaretok sitt ansvar etter datidens regelverk. Det ble videre vist til at søker med sine institusjonsopphold har hatt større vanskeligheter enn de fleste. Billighetserstatning ble anbefalt med kr 80 000,-.

Justisdepartementet viste til at Stortinget i Innst. S. nr. 75 (1996-97), vedtok at det kunne innvilges billighetserstatning med kr 60 000,- til tater som har mangelfull grunnskoleopplæring. Justisdepartementet gav videre sin tilslutning til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets uttalelse om at de opplysningene som fremkommer i denne saken kunne begrunne en billighetserstatning ut over standarderstatningen på kr 60 000,-. Det ble lagt vekt på at søkeren hadde intellektuelt potensiale for grunnskoleopplæring og at hans opphold på X har medført at han kom særlig uheldig ut til tross for at det ikke kan påvises formelle feil ved de vedtak som ble fattet. Justisdepartementet anbefalte billighetserstatning med kr 100 000,-.

Billighetserstatningsutvalget var enig i at det i dette tilfelle burde tildeles en noe høyere billighetserstatning enn standarderstatningen på kr 60 000,-. Billighetserstatningsutvalget mente imidlertid at oppholdet på Y ikke var så kritikkverdig som Justisdepartementet hadde lagt til grunn, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 80 000,-.

Det klages over beløpets størrelse. I klagen er det anført at søker aldri skulle vært plassert på Y i det han ikke er mentalt tilbakestående. For øvrig vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at det i klagen ikke er fremført betydelige synspunkter som skulle tilsi at tilrådingen endres, og tidligere anbefaling opprettholdes.

Statens ungdoms og adopsjonskontor, som har overtatt som forberedende organ for Barne- og familiedepartementet i barnevernfaglige saker, viser til at alle grunnlagene i klagen er vurdert og redegjort for i Barne- og familiedepartementets uttalelse. Statens ungdoms og adopsjonskontor opprettholder den uttalelse som ble gitt av Barne- og familiedepartementet.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 20*

NN, født 1958, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av en for sen sykehusinnleggelse, samt uregelmessigheter under sykehusoppholdet. Det er videre søkt om erstatning på grunnlag av mangelfull skolegang og mobbing.

Statens helsetilsyn viste til at sykehusets journalmateriale ikke ga holdepunkter for komplikasjoner eller et unormalt sykdomsforløp, og at søker ble helbredet for en alvorlig sykdom. Helsetilsynet fant ikke grunnlag for å hevde at han har hatt et uheldig møte helsevesenet, og billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at skolen med et vanskelig utgangspunkt hadde lyktes med å legge grunnlaget for at søker gjennomførte sin fagutdanning, og billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementenes vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at søker var ordblind og at han av den grunn burde ha fått ytterligere hjelp. Det fremheves også at han skal ha blitt dårlig behandlet på skolen.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding i saken.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet finner på bakgrunn av den foreliggende dokumentasjon ikke å kunne endre sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 21*

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang under den andre verdenskrig, herunder også den forskningspolitikken som ble ført overfor samene.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker var i opplæringspliktig alder i perioden 1939 til 1946. Hun begynte på skolen høsten

1939, og gikk der til tyskerne okkuperte den i 1940. Etter krigen gikk søker på skole i to år fra 1946 til 1948. Hun kan således ha tapt inntil 4 års skolegang som følge av krigen. Departementet fant etter dette at søker ikke kunne sies å ha kommet vesentlig verre ut enn andre i samme situasjon. Det ble videre vist til at det undervisningstilbudet hun fikk, måtte vurderes ut fra datidens fornorskningsspolitikk og de praktiske-pedagogiske konsekvenser som ble trukket av den. Billighetserstatning ble dermed ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at søknaden er behandlet på linje med alle andre søknader fra samer begrunnet med tapt skolegang og fornorskingspolitikken, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 22*

NN, født 1935, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av manglende grunnskoleopplæring. Søker er av omstreiferslekt og levde hele sin barndom et omflakkende liv sammen med sin familie. Da hun nådde skolepliktig alder i 1942, flyktet familien til Sverige p.g.a. frykt for overgrep fra okkupasjonsmakten. Søker hadde ingen skolegang før hun returnerte til Norge etter krigen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker har tapt skolegang som følge av flukten til Sverige. Departementet fant at hun således hadde kommet vesentlig dårligere ut enn andre norske borgere i tilsvarende situasjon. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fant ikke grunn til å legge vekt på at søkers familie streifet i Sverige på den tiden hun var i opplæringspliktig alder, og fant å burde tilrå en erstatning på kr 60.000,-.

Justisdepartementet sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering og konklusjon. Billighetserstatningsutvalget fant imidlertid at søkers tapte skolegang i det vesentlige måtte sies å skyldes de rådende krigsforholdene. Skade og ulempe som følge av krigstilstand er etter fast praksis avslått som grunnlag for billighetserstatning. Utvalget viste også til at søker selv avbrøt skolegangen. På denne bakgrunn fant utvalget å måtte avslå søknaden.

I klagen vises det til at søker ble tvunget til å avslutte skolegangen før tiden på grunn av omfattende mobbing fra både lærere og elever. 7 av hennes 8 søsken har fått billighetserstatning. Det er under henvisning til likhetsprinsippet i norsk rett, således anført at det er urimelig at nettopp hun ikke er ytet billighetserstatning.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til søkers anførsler i klageomgangen og finner å burde opprettholde sin tidligere tilråding i saken. Departementet anbefaler således at erstatning ytes med kr 60.000,-.

Justisdepartementet finner i tilknytning til anførselen om likhetsprinsippet grunn til å bemerke at billighetserstatning ytes utfra en konkret vurdering i det individuelle tilfelle. Videre påpekes at kun 6 av søkers 8 søsken er ytet bil-

lighetserstatning. Også en av søkers søstre har fått avslag med samme begrunnelse som anført av Billighetserstatningsutvalget i denne saken.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 23*

NN, født 1943, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av dårlige lærerkrefter på folkeskolen, og at det ikke ble tatt hensyn til hans mulige dysleksi.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at de forhold søker beskriver, ikke var uvanlige på den tid han var i opplæringspliktig alder. At hans folkeskolelærer ikke hadde lærereksamen kunne ikke sies å være særegent. Det var på denne tiden stor mangel på lærere med formell utdanning. Dette gjaldt særlig nord i landet og i utkantstrøk. Departementet fant av dette at søker ikke kunne sies å kommet spesielt uheldig ut sammenlignet med andre i samme situasjon, og billighetserstatning ble ikke tilrådd.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke ytet.

I klagen anføres i hovedsak at den referanseramme Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet har lagt til grunn for sin vurdering, må være feil. Søker mener det ikke kan være relevant for vurderingen hvorvidt forholdene i landet generelt sett var dårlige på denne tiden. For øvrig fastholdes at manglende oppfølging av søkers mulige dysleksi bør gi grunnlag for billighetserstatning.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet finner at den tidligere vurdering er i tråd med billighetserstatningsordningens prinsipper. Departementet viser således til denne, og finner ikke grunn til å endre sin tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 24*

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang. Det er anført at hun bare har hatt 6 og et halvt års skolegang, og at de første skoleårene i tiden forut for øreoperasjonen i 1952 har hemmet hennes skoleutvikling i betydelig grad da hun i denne tiden var sterkt hørselshemmet.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker har fått redusert sin skolegang på grunnlag av krigshandlinger i Nord-Norge, og at et hørselshandikap i tillegg har gjort hennes opplæringssituasjon vanskelig. Disse opplysningene gav likevel ikke grunnlag for å hevde at hennes opplæringssituasjon hadde vært så uvanlig at hun har falt spesielt uheldig ut i forhold til andre, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.



Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som tilsier at tidligere tilråding bør endres, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 25*

NN, født 1981, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av at hun ble mobbet på skolen og at skolen ikke har satt inn tiltak mot dette.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at de ikke hadde grunn til å trekke faktaopplysningene i saken i tvil, men at det etter lang og fast praksis ikke gis billighetserstatning på grunn av mobbing. Det ble videre vist til at søkers unge alder (16-17 år) gjorde at hun faller utenfor billighetserstatningsordningen.

Justisdepartementet sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurderinger og konklusjon, men bemerket likevel at søkers unge alder i seg selv ikke kunne medføre at søker falt utenfor billighetserstatningsordningen. Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Justisdepartementet vurdering og konklusjon, og bemerket videre at hvorvidt det foreligger en forømmelse fra skolemyndighetenes side, i tilfelle må avgjøres av domstolene. Billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det i hovedsak til at søker har fått varige men av mobbingen, og at skolen ikke tok mobbingen alvorlig. Søker ble stemplet som et menneske med atferdsvansker og som en psykiatrisk pasient.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som tilsier at tidligere tilråding bør endres, og denne opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 26*

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang og feilplassering på skole for evneveike.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det er godtgjort at søkers rett og plikt til skolegang ble ivaretatt gjennom fullført 7 års folkeskole med avgangsvitnemål. Når det gjelder spørsmålet om mangelfull skolegang p.g.a. feilplassering, ble det vist til at det ikke foreligger opplysninger som sannsynliggjør at han ble feilplassert ved hjelpeskole eller at hans rettigheter på annen måte ikke ble tilstrekkelig ivaretatt etter det regelverk som da gjaldt. Det ble likevel bemerket at X kommunes makuleringspraksis effektivt har avskåret skoleverket fra å dokumentere søkers tidligere skolegang.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at det heller ikke nå foreligger dokumentasjon som sannsynliggjør at hans opplæring innenfor

det kommunale «særopplæringssystemet» var en feilplassering som tilsier billighetserstatning, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 27*

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang. Søkers familie var reisende.

Kirke,- utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker har gjennomført syvårig grunnskoleopplæring uten unormalt fravær, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke,- utdannings- og forskningsdepartementets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at hans søster har fått billighetserstatning, og for øvrig vises det til tidligere anførsler.

Kirke,- utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger vedrørende søkers skolegang, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 28*

NN, født 1942, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang og sviktende omsorg av det offentlige.

Kirke,- utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at søker hadde gjennomført hele sin obligatoriske skolegang og i tillegg mottatt yrkesskoleopplæring innenfor spesialskolesystemet. Departementet fant at hans barndom og ungdom hadde vært preget av mangelfull primæromsorg med oppvekst i institusjonsmiljø. Ut fra det man i dag vet om en slik livssituasjon for et ungt menneske, må det kunne sies at han har hatt en særlig utilfredsstillende utvikling. Når det gjaldt skolesituasjonen, konkluderte departementet likevel med at det ikke kunne pekes på forhold som indikerte at søker var blitt pedagogisk eller psykologisk feildiagnostisert, som så videre hadde medført feilplassering i skolealderen. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke,- utdannings- og forskningsdepartementets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det blant annet til at man ikke hadde omtalt en rapport fra hans psykolog.

Kirke,- utdannings- og forskningsdepartementet viser til at ovennevnte rapport ikke er oversatt, og for øvrig at klagen ikke inneholder nye opplysninger vedrørende søkers skolegang. Tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

*Sak nr 29*

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull grunnskoleutdanning.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at manglende dokumentasjon om søkers skolegang har gjort det vanskelig å vurdere hvorvidt hun har kommet spesielt uheldig ut i forhold andre i samme situasjon, og om skolen eventuelt kan bebreides for dette. Det ble imidlertid påpekt at til tross for mangelfull opplæring i folkeskolen, var det vanskelig å se at dette skulle ha hindret søker i hennes videre utdanning og yrkestilpasning. I årene rett etter krigen var det også lite som ble gjort for å hjelpe elever med lærevansker i de alminnelige klassene. Departementet fant likevel å kunne anbefale at søker ble tilkjent billighetserstatning, da beslutningen om å skrive ut søker av skolen etter 6. klasse måtte anses som en meget lettvinnt løsning. Departementet fant at tvilen burde komme søker til gode og anbefalte billighetserstatning med kr 50 000,-.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 50 000,-.

I klagen vises det til at det tilkjente beløp er meget lavt sett i forhold til at hun har fått hele sitt livsgrunnlag ødelagt på grunn av dårlig oppfølging på skolen. Det anføres at det er lite rimelig at manglende dokumentasjon skal ramme søker.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at de forhold søkers advokat påpeker i klagen, er tatt opp og vurdert i departementets uttalelse. Det påpekes for øvrig at søker synes å være feilinformert vedrørende det beløp en kan få tilkjent gjennom billighetserstatningsordningen. Departementet fastholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

*Sak nr 30*

NN, født 1935, som er av omstreiferslekt, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker var i opplæringspliktig alder fra 1942 til 1949. Med bakgrunn i den foreliggende dokumentasjon fant departementet at søker kun hadde hatt noe over ett års grunnskoleopplæring, slik at hun måtte anses å ha mistet det meste av sin skolegang. Departementet anså hun for å ha kommet dårligere ut enn andre norske borgere generelt, og anbefalte at billighetserstatning ble tilkjent med kr 60 000,-.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 60 000,-.

I klagen gir søker de tilleggsopplysninger at hun måtte adoptere bort sin sønn, og at hun ikke våget å spørre om hjelp til hus i Y kommune. For øvrig vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger vedrørende søkers skolegang, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 31*

NN, født 1950, som er av omstreiferslekt, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker var i opplæringspliktig alder i perioden fra 1957 til 1964. Det ble videre vist til at departementet ikke engang kunne finne dokumentasjon på den skolegang søker selv hevdet hun hadde fått. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fant derfor at søker ikke hadde fått den skolegangen hun hadde krav på, og billighetserstatning ble anbefalt med kr 60 000,-.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 60 000,-.

Det klages over beløpets størrelse. Søker viser til at pengene ikke kan erstatte den forsmedelighet at hun ikke kan lese og skrive. Hun mener at hennes liv er ødelagt på grunn av det anførte.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger vedrørende søkers skolegang, og tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

#### *Sak nr 32*

NN, født 1939, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av det økonomiske og karrieremessige tap han har lidt etter at han i 1968 ble utsatt for et helikopterhavari i forsvaret som førte til at han ble lam i begge bena. Søker var yrkesmilitær.

Forsvarsdepartementet viste til at søker hadde fått den økonomiske kompensasjon han hadde krav på i form av erstatning og trygdeytelser etter gjeldende regelverk, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Forsvarsdepartementets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at ulykken skyldes kritikkverdige forhold i form av mangelfull kontroll og oppfølging av helikopterflygere fra forsvarets side, og for øvrig vises til tidligere anførsler.

Forsvarsdepartementet bestrider ikke at mangelfulle rutiner kan ha vært en medvirkende årsak til det tragiske helikopterhavariet, men opprettholder tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

*Sak nr 33*

NN, født 1922, har søkt om billighetserstatning av staten på grunnlag av et rettsforlik inngått ved X herredsrett i 1946, hvor søker undertegnet et skjøte. Det ble anført at han ikke var til stede i rettsmøtet hvor forliket ble inngått, og at han ikke har mottatt takstsummen på kr 24 500,-, som var det avtalte vederlag.

Justisdepartementets viste til rettsboken hvor det fremgår at søker var til stede i rettsmøtet, og at skjøte var undertegnet av ham.

Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Justisdepartementets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Justisdepartementet viser til at søker burde ha benyttet rettsmidler mot rettens avgjørelser dersom han ikke var fornøyd med disse, at han ble bistått av advokat under saken og at han selv burde ha sørget for innfordringen av takstsummen. Tidligere tilråding opprettholdes.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

*Sak nr 34*

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning av statskassen på grunnlag av at hun ble forbigått som arving fordi det ikke ble utstedt dødsfallsprotokoll.

Justisdepartementet viste til at arvingen selv har ansvaret for å holde seg orientert om sin arverett. At det ikke foreligger dødsfallsprotokoll, endrer ikke dette. Dødsfallsprotokoll fylles ut når et dødsfall meldes til skifteretten av avdødes slektninger eller ektefelle. Protokollen bygger på opplysninger gitt av disse. Skifteretten foretar ikke ytterligere undersøkelser. I saken forelå ikke forhold som skulle tilsi at skifteretten burde fravike vanlig saksbehandling. Departementet viste til at det ikke forelå opplysninger som skulle tilsi at skifterettens behandling hadde medvirket til at søker ble utelatt ved det private skiftet, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Justisdepartementets vurderinger og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres at skifteretten var forpliktet til å foreta nærmere undersøkelser.

Justisdepartementets viser til at det i klagen ikke fremkommer nye opplysninger som er av en slik art at de gir grunnlag for en endring av tidligere tilråding.

Justisdepartementet som sekretariat for Billighetserstatningsutvalget fremmer med dette klagen.

Justis- og politidepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om billighetserstatninger.

---

**Vi HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om billighetserstatninger i samsvar med et framlagt forslag.

Tilråding fra Justis- og politidepartementet ligger ved.

## **Forslagtil vedtak:**

Klagen fra følgende tas ikke til følge:

1. NN
2. NN
3. NN
4. NN
5. NN
6. NN
7. NN
8. NN
9. NN
10. NN
11. NN
12. NN
13. NN
14. NN
15. NN
16. NN
17. NN
18. NN
19. NN
20. NN
21. NN
22. NN
23. NN
24. NN
25. NN
26. NN
27. NN
28. NN
29. NN
30. NN
31. NN
32. NN
33. NN
34. NN